et ad q̃ et ad cuiusmodi potestas ē vestario cōmittenda et q̃re p̃mū eliat ex nomīe custodie. 2.m ex hoc q̃ dicit sub quorū custodia sint. 3.m ex hoc q̃ dicit dare non differāt. quomodo eū darent nisi ptātem hrent. De firma dilcōe Capl̄m Cētesimū quinquagesimū.

Lites autē nullas hēatis. aut q̃ celeriē finatis ne ira crescat. sic eū legitis. Qui odit frēm suū homicida est. Hic incipit capl̄m quinū regule ī quo agitur de hijs q̃ ptinet ad religionē. mq̃ū est statuis ad q̃ ptinet fīna dilectio. Porro ad religionem ī quitū est huiusmodi ptinet hec dilcō. Vt autē hec semp vigeat inter religiosos. modo debito cauendum est eis ab illis q̃ eam ptrubāt. Itē laborādū est eis ut turbata repeniāt. Item faciendū est eis qualis debeat esse. et ideo ī hoc capitulo ponit mādata ēa ēta hoc p̃mo hic. 2.o ibi quicūq; 4 sb iūgit exhortationē ad utrūq; ibi p̃mte vobis. 3.o ibi nō autē carnalib. Porro turbatiū frēm dilcois solēt esse lites. et ideo circa istas ponitur hoc mādatū et cōtinet duo. Vnū ē de cauendis litib; ppē qd dicit. Lites autē nullas habeatis. Aliud est de finiādis. ppter qd addit q̃ celeriē finatis. De litibus cauendis

Ira p̃mū non : Ca. C. li.

dū q̃ litigare non est res que deceat vnos. Seneca litigare mulebre est. Itē ribaldorū est q̃morāciū in tabernis. Prouerb. xxxiij. Cū ira nōne hijs qui morātur ī vino. et student caliabq epotādis. Itē demoniū est. Augq Nichil est filius actibus demonū q̃ litigare. Cū indecens est q̃ religiosis. qui debēt esse viri virtutū. et sūme honestatis et angelis similes q̃ ipī ad modum mulierū. ymo ad modum ribaldorū et qd plus est ad modū demonū litigare nō erubescant. Preterea legit ī vitispātrū q̃ dictū fuit sancto machario qui fuit excellentissime vite q̃ nondū venisset ad mēsuram duarū mulierū que erāt ī civitate et cū iuisset illuc et ī quisisset de vita earū inuenit. q̃ erāt vxores duorū frīm. et cū quidē āmis insimul q̃modo rate fuissent nūq̃ litigassent inter se. legit iterū ī eodem q̃ duo senes habitabant ī eadem cella et cū nūq̃ illi modicū inter se cōtentionē habuisset dixit alter ad alterū. faciamq̃ et nos vnā litem sicut faciūt hoīes. Et rūdit alter nescio quid fit. dixit alt. ecce ego pono lateriē istū ī medio. et dico meus est. et tu dic q̃ nō est tuus sed meus. Et ex hoc fit iira. Et dixit vnq̃ Meus est. Rūdit alter spero illū esse meū. dixit alt. ymo meus est. Tūc alter. et si tuus est tolle eū. et nesciebant facere litem. Dicit iterū q̃ ī archanoe oia aīalia fuerūt pacata eāā ī mica q̃ solent cōtendere pro abo et pro qubusdā alijs. Mira ymo miseranda abusio religiosorū q̃ūdam. mulieres quarū natura est pna est ad litem. cōmorātes insimul q̃dē āmis machariij vtutē supantes. nūq̃ litigant. senescūt ātiquitus viri ī eadem cella. et cōnātes ad litem faciendā nesciūt facere. fere disordes naturalit ī archanoe vivūt ī oi pace et quidā ī religione nō attendētes q̃ tota ecclia dei ī die orat hora sexta pro extitōe flāmarū litiū. modo litigat ut iudei de quibus dicit. Joh. vi. litigabant q̃ iudei. Preterea solent esse occasio litiū. Vnū est rerū ppietas. quia vnus dicit hoc est meū. alter ymo meū surgit inter lis ppē qd dicit. Quietissime vivierent homines si tollerent hec duo ppnoia meū et tuū. Aliud est carnis nātās. ut cū nō ppidetur alicui sicut caro sua requirit. Jacob. iiij. Vnde lites ī vobis nōne ex concupiscētijs vrīs q̃ militāt ī mēbris vrīs. Tertiū est superbia. quia ut frequēt duo superbi non pūt pacifice cohabitare. Prouerb. xiij.

Inter superbos semp iurgia sūt. Dīn lōge ergo debeant esse lites a religiosis qui nichil possūt hrē ppriū qui debēt esse ex toto sedīn carnem mortificāti et sūme humiles spū. Amplius litigatio aufert hoīibus signū seruitutis dūne Thimo. ij. Seruū dei nō oportet litigare. Item aufert eis fructū abstinentiarū. Ysa. lviij. Ecce ad lites ad lites et cōtentiones ieiunatis. q̃ dicēt q̃ prest tale ieiunium. Item inducit multa mala ut potē cōuicia. maledictōes. iniuperia. Ecc. xxviij. Abstine te a lite et minue peccata. Cū q̃ viri religiosi debeant nō solū esse sed et apparē seruī dei. et multū affligātur ī abstinēciis. et sūme debeant cauere peccatū. q̃ium debent cauere a litib; q̃ istis tantū ī trariāt. Patet ex hijs q̃ ēa cauendū est viris religiosis a litibus si attendāt q̃n vile sit litigare et q̃tum a viris bonis olim fuerit alienū et quomodo causas litigantiū non habēt et q̃ nociuū sit eisdem. Attendendū est q̃ lis solet oriri inter mēbra minores sicut ī ter familiā q̃tra qd Thimo. ij. Aut q̃ in mone seruos nōn litigiosos. Ecce Inēdū vō sunt aliqui maiores qui tamq̃ leo ī domo sua nesciūt loq̃ minoribus nisi litigiose. Isti sunt sil'es nabal vivo rusticano de quo dicit̄ seruī eius. Regū xxv. et ipse est filius belial ita ut nemo possit eī loqui. Interdū vō aliqui minores nō verent litigare cū maioribus sūb more ppli iudaici de q̃. Exo. xvij. Jurgatus est cōtra moysen. p̃mū malū. 2.m peius. 3.m pessimū et ideo reputat valde magna culpa q̃ quis ī religione cum p̃lato lites habuerit. Item inēdū q̃ q̃ quis est religioso litigare cū extraneo q̃ cū fratre et hoc ppter scandalum magis ideo dicitur Ysa. xlij. In laudem seruī dei nō audiet vox eius foris. stulta q̃ est cū litigare cum homīe iracūdo q̃ cū tranquillo et h̄ ppter maius piculū pcī in eo quia plus inflāmat ad malū ppē tale dispositionē. ideo dicit. Ecc. viij. Cū iracūdo nō facias iram. Itē damnosius est litigare cū magnatibus q̃ cū minoribus. quia plus hūt nocere. Ecc. viij. Non litiges cū hoīe potēte ne forte iādas ī manus eius. Bū q̃ dicit lites nullas habeatis. Porro ad cauendū lites sūt multa remedia. Primū est ī frenatio ī linguis cōmodamis p silentiū. cū eū qui dimittit aquā caput sit urgiorum. Prouerb. xvij. Conuerso qui cōtinet huiusmodi ī petū causa est quietis et pacis. et ideo bū dicit. Ecc. xxviij. Abstine te a lite quasi facias tibi vīne prūpas in litem. Sēdīn est declinatio a colloquio cū viro lingūoso. Ecc. viij. Ne struas ligna in ignē linguarū qd fit cū habent ōbia cū eo. Tertiū est tenuitas uberum habentiū materiā litigiosam. Ecc. vi. Stultus et sine disciplina q̃stiones deuita sciens q̃a gnānt lites. Quartū est cauē ab illis que sūt occasio litis q̃ sūt iactātia. Prouerb. xxvij. qui se iactat et dilatat iurgia cōcitat. Item derisio. Prou. xxij. Eice derisorem et exibit cū eo iurgiū. Item iracūdia. Ecc. xxviij. Hō iracundus īcendit lites. Item p̃sūptio. Prouerb. xvi. Homo puer sūb suscitat lites. Patet ex iam dictis quare cauendū est religiosis a litibus et ab omī gnē litiū. et que sint ad hec remedia. De litibus exortis ato et de causis eis Ca. C. lij.

Ira 2.m nōdū q̃ qū lis orta nō ēxtātur sūmet magnū damp̃nū. sicut de igne qū actē sūb nō ato extīguitur. Et ideo dicit circa fīnātionem litiū duo q̃ fīnient nō solū ato sed celeriūs et causā subiūgit dicens. Ne ira crescat ī odiū. Quantū autē malum sequat ex ira crescēte ī odiū. onōd.